

ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ-ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ
ΚΑΙ ΕΠΙΣΙΤΙΣΤΙΚΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΣΑΜΟΥ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Η εκλογοαπολογιστική μας συνέλευση γίνεται σε μια περίοδο που σε όλη την Ευρώπη ξεδιπλώνεται η αντιλαϊκή-αντεργατική επίθεση του κεφαλαίου. Η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει οδηγήσει στο να μην υπάρχει χώρα, είτε έχει μνημόνια είτε όχι, που να μην έχουμε συνεχείς ανατροπές μισθολογικών, εργασιακών, ασφαλιστικών και κοινωνικών δικαιωμάτων, που να μην παίρνονται συνεχώς μέτρα ενάντια στην εργατική και λαϊκή οικογένεια.

Στην χώρα μας, ένα μήνα και κάτι μετά τις βουλευτικές εκλογές, που ανέδειξαν συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, γίνεται μια προσπάθεια να πειστούμε ότι τα πάντα έχουν αλλάξει. Ότι μπορούμε να ηρεμήσουμε γιατί κάποιοι δουλεύουν για μας και μάλιστα με εντελώς διαφορετικά χαρακτηριστικά από τις προηγούμενες. Κυβέρνηση με αριστερό προφίλ. Είναι όμως έτσι ή η νέα κυβέρνηση προσπαθεί να βάλει στο χέρι τις όποιες ελπίδες και προσδοκίες είχαμε για νάρθουν καλύτερες μέρες για μας και τα παιδιά μας.

Μακάρι να διαψευστούμε αλλά πολύ φοβόμαστε ότι τα πράγματα δεν είναι ακριβώς έτσι. Τα πρώτα δείγματα γραφής δεν εγγυώνται πουθενά κάτι τέτοιο. Το πολυδιαφημισμένο πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης, που ήταν πρόγραμμα των 100 πρώτων ημερών, μετά το πρώτο 15νθήμερο της νέας διακυβέρνησης έγινε πρόγραμμα τετραετίας. Και να σκεφτεί κανείς ότι περιείχε μεγάλες φιλολαϊκές αλλαγές; Τίποτα τέτοιο. Ήταν πρόγραμμα που μας πετούσε μερικά ψίχουλα από τα αποφάγια των μεγαλοξενοδόχων, των τραπεζιτών, βιομηχάνων και μεγαλεμπόρων.

Το μνημόνιο που θα σχιζότανε ονομάστηκε γέφυρα ή συμφωνία ή δανειακή σύμβαση, πήρε παράταση τεσσάρων μηνών και ψηφίστηκε στο γιουρογκρουπ και στην γερμανική βουλή. Λες και έχει σημασία η ονομασία και όχι τα όσα αντιλαϊκά μέτρα που αυτά περιέχουν.

Ακόμα και το μάγικο τύπου «ουάου» του υπουργού οικονομικών πολύ γρήγορα μετατράπηκε στο «αν χρειαστεί θα ματώσουμε για να πληρώσουμε».

Οι διαπραγματεύσεις με την τρόικα (και παρ' ότι συνομιλούν με τους ίδιους ακριβώς ανθρώπους) έγιναν διαπραγματεύσεις με τους θεσμούς, δηλαδή, με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Δεν είναι Γιάννης δηλαδή είναι Γιαννάκης και καθαρίσαμε και με την τρόικα. Έλεος....

Υπάρχει κανένας, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, που πιστεύει ότι όλες αυτές οι συζητήσεις που γίνονται μαζί τους είναι προς όφελος των δικαιωμάτων μας; Ότι συζητούν για να πάρουμε καλύτερα μεροκάματα, μισθούς και συντάξεις; Ότι συζητούν για να παίρνουμε ταμείο ανεργίας όσο διάστημα είμαστε άνεργοι; Είναι αφέλεια να πιστεύουμε κάτι τέτοιο. Όπως είναι αφέλεια να πιστεύουμε ότι όπως και να ονομάσεις τους μηχανισμούς εποπτείας που έχει φτιάξει η ΕΕ, για να ελέγχει το πέρασμα της πολιτικής της, συνιστά αλλαγή προς όφελος των εργαζομένων.

Η δέσμευση από το πρόγραμμα των 100 ημερών για επαναφορά του κατώτερου μισθού στα 751 ευρώ, μετατέθηκε σε πρώτη φάση στο τέλος του 2015 και σε δεύτερη φάση στο τέλος του 2016 και αφού προηγουμένα βρεθούν τα «ισοδύναμα» που θα δώσει η νέα κυβέρνηση στη πλουτοκρατία. Αυτά τα «ισοδύναμα» από πού θα βρεθούν; Από μας θα τα παίρνει! Αλλά και όταν τους δώσει τα «ισοδύναμα» θα πάμε με μια υπουργική απόφαση στα 751€, όπως με υπουργική απόφαση πήγαμε από τα 751€ στα 586€ και στα 511€ για τους νέους κάτω των 25 χρονών; Όχι και πάλι όπως μας διευκρίνισαν, αλλά αφού πρώτα διαπιστωθεί αν αντέχει η οικονομία και ύστερα από διαπραγματεύσεις ΓΣΕΕ με την εργοδοσία.

Εντάξει δηλαδή να είμαστε ήσυχοι!

Ήδη η ΓΣΕΕ από την προηγούμενη διαπραγμάτευση με τον ΣΕΒ και τον ΣΕΤΕ έχει δεσμευθεί και έχει υπογράψει μάλιστα κιόλας ότι η ελληνική οικονομία δεν αντέχει ένα νέο σοκ σαν κι αυτό που έγινε με τα 586€. Από την αντίστροφη αυτή την φορά, δηλαδή από τα 586€ να πάμε στα 751€. Οπότε άνθρακες ο θησαυρός που λέει και ο λαός μας.

Προσπαθούν να μας καλλιεργήσουν την λογική της αναμονής και να κρύψουν τους νέους συμβιβασμούς. Ο υπουργός οικονομικών μας λέει ότι οι Έλληνες δεν θέλουν χρήματα και δουλειά αλλά αξιοπρέπεια.

Βεβαίως και όλοι θέλουμε να είμαστε αξιοπρεπείς, αλλά όταν έχεις δουλειά και ένα καλύτερο μισθό και η αξιοπρέπειά σου είναι μεγαλύτερη και καλύτερα μπορείς να τα βγάλεις πέρα με τις όλο και τις μεγαλύτερες υποχρεώσεις σου.

Καλή και σημαντική είναι η αξιοπρέπεια αλλά πόση έχεις από αυτή, όταν δεν έχεις δουλειά, δεν έχεις να φας, δεν έχεις να πληρώσεις τα χαράτσια που μας βάζουνε. Μπορούμε μήπως με την αξιοπρέπεια να πληρώσουμε τα χαράτσια ή τους λογαριασμούς μας;

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Η χρονιά που μας πέρασε ήταν μια «χρυσή» χρονιά για το τουριστικό κεφάλαιο. Οι αφίξεις ξεπέρασαν κάθε προηγούμενο και κάνανε νέο ρεκόρ 21,5 εκατομμυρίων. Το ίδιο και τα έσοδα ξεπέρασαν τα 14,6 δις ευρώ. Στη Σάμο οι αφίξεις με τσάρτερ από 103.643 το 2013, το 2014 έφτασαν τις 122.586 δηλαδή αυξήθηκαν κατά 18,2 %. Μπήκαν νέες απευθείας γραμμές τσάρτερ από Σουηδία, Φιλανδία, Ολλανδία. Είχαμε αύξηση κατά 25% και σε επισκέπτες από την Τουρκία.

Δεν ήταν, όμως και για μας μια «χρυσή χρονιά». Οι εργαζόμενοι στον τουρισμό γνωρίζουμε πολύ καλά ότι όλα αυτά τα κέρδη για τους μεγαλοεργοδότες έγιναν στην πλάτη μας και στα ερείπια των εργασιακών μας δικαιωμάτων.

Όλο και πληθαίνουν οι εργοδότες που δεν εφαρμόζουν την κλαδική μας σύμβαση αλλά την Εθνική με τον κατώτερο μισθό και μεροκάματο επικαλούμενοι είτε την δυνατότητα του νόμου είτε την ανάγκη του καθενός και της καθεμιάς από μας για να έχει δουλειά.

Σε κάθε περίπτωση το αποτέλεσμα για μας είναι το ίδιο. Άγρια εκμετάλλευση!

Και επειδή τρώγοντας τον κόπο μας, τους ανοίγει η όρεξη, δεν τους φτάνουν ούτε αυτά, αλλά μαζί με την εντατικοποίηση της δουλειάς, μας καταργούν το πενθήμερο και το ρεπό, καταργούν την υπερεργασία και τις υπερωρίες, την πληρωμή της Κυριακής και σε κάποιες περιπτώσεις ακόμα και τα δώρα και το επίδομα αδείας. Δεν είναι και λίγες οι φορές που υπογράφουν συνάδελφοί μας ότι παίρνουν π.χ. 1.000€ και στην πραγματικότητα παίρνουν 600 και 700€.

Για να υπερασπίσουμε τα δικαιώματα των συναδέλφων μας γίναμε το κόκκινο πανί σε πολλούς εργοδότες (σε ξενοδοχεία και επισιτισμό), όπως στον Αρίωνα, στο Κάμπος Βίλατζ, στο Ινώ, στο Σάμαινα Ινν, στο Υδρίλη, στο Αιγαίο, κ.λ.π. Αλλά, βέβαια, αυτά δεν μας πτοούν και δεν πρόκειται να το βάλλουμε κάτω. Σίγουρα το καλύτερο θα ήταν να μην ξαναυπάρξει καμία αναφορά, για κανένα ξενοδοχείο και γι αυτό αγωνιζόμαστε.

Υπάρχουν, όμως, περιπτώσεις που και από την μύγα θέλουν να βγάλουν ζύγκι με αποτέλεσμα ακόμα και ο κατώτερος μισθός της Εθνικής σύμβασης να τσαλαπατιέται.

Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση του ξενοδοχείου Doryssa που εξακολουθεί να μην πληρώνει σωστά τους εργαζόμενους στο ξενοδοχείο παρ' ότι τους πληρώνει με τον κατώτερο μισθό της Εθνικής.

Πρόπερσι μετά από συνεχή παρέμβαση του σωματείου και του Εργατικού Κέντρου προς την Επιθεώρηση και μέχρι τον εισαγγελέα, φτάσαμε στο να πληρωθούν αναδρομικά κάποιοι από τους εργαζόμενους και κάποιοι άλλοι να υπογράψουν, υπό το φόβο της απόλυσης, ότι πήραν τα χρήματα χωρίς όμως πραγματικά να έχουν πληρωθεί. Υπάρχει εξαήμερη και εβδομήμερη εργασία με καθημερινό 8ωρο εργασίας και πάνω, αλλά η υπερεργασία και η υπερωρία είτε δεν πληρώνεται ή πληρώνεται κουτσουρεμένα. Η υπόθεση θα μπορούσε να φτάσει στο να λυθούν ίσως κάποια από τα προβλήματα και μέσω εισαγγελίας, αλλά μόνο οι καταθέσεις των εκπροσώπων του σωματείου και του Εργατικού Κέντρου έλεγαν τα πράγματα με το όνομά τους. Οι καταθέσεις των συναδέλφων

εργαζομένων του ξενοδοχείου δεν ήταν ανάλογες με αποτέλεσμα η υπόθεση να μπει στο αρχείο.

Πέρυσι μετά και πάλι από παρεμβάσεις του σωματίου και του Εργατικού Κέντρου προς την Επιθεώρηση Εργασίας έγινε έλεγχος στο ξενοδοχείο και με επιθεωρήτρια που είχε έρθει προς τούτο από την Μυτιλήνη.

Κατά τον έλεγχο αναδείξαμε με επιμονή, πολύ υπομονή και πολύ συγκεκριμένα ότι και πάλι υπήρχαν προβλήματα πληρωμής της επιπλέον εργασίας που παραδέχθηκε και η επιθεώρηση εργασίας. Εμείς ζητήσαμε και περιμέναμε να γίνει ακόμα πιο λεπτομερής έλεγχος από την επιθεώρηση αλλά αυτό δεν έγινε ποτέ. Βασικά την επιθεώρηση την νοιάζει να κάνει τον έλεγχο, εξ αιτίας της πίεσης που εμείς ασκούμε, να επιβάλει ένα πρόστιμο και τέλος.

Όλα αυτά που λειτούργησαν προς όφελος της εργοδοσίας φαίνεται πως έχουν μεγαλώσει την όρεξη για ακόμα χειρότερη εκμετάλλευση. Σύμφωνα με πληροφορίες μας καλεί εργαζόμενους να εργαστούν εκεί με 600 ευρώ κλειστά και με δύο ρεπό το μήνα. Αυτό, αν είναι αλήθεια, αποτελεί την χειρότερη κατάχρηση της ανάγκης που έχει ο καθένας για δουλειά, είναι παράνομο πέρα από το άδικο και αυτοί που τα σπέρνουν θα θερίσουν θύελλες.

Φέτος είμαστε και μεις πιο έμπειροι. Ξέρουμε τι έχουμε να περιμένουμε από τις υπηρεσίες αλλά δεν είμαστε διατεθειμένοι σε καμιά περίπτωση να αφήσουμε να κλέβουν τον κόπο των εργαζομένων.

Θα φτάσουμε μέχρι τα αρμόδια υπουργεία και αν και πάλι δεν γίνει τίποτα θα απαιτήσουμε με ξενόγλωσσες ανακοινώσεις, με συλλαλητήρια έξω από το ξενοδοχείο και με όποια άλλη μορφή πάλης μπορούμε, την κανονική πληρωμή των εργαζομένων.

Ανάλογη είναι η κατάσταση στα περισσότερα ξενοδοχεία και αν αναφερθήκαμε στο συγκεκριμένο είναι γιατί είναι το μεγαλύτερο του νησιού και απασχολεί τους περισσότερους εργαζόμενους. Οπότε, να έχουν καθαρό όλοι, ότι με τον ίδιο τρόπο πλέον θα αντιμετωπίζουμε και κάθε άλλη επιχείρηση που

παραβιάζει τα δικαιώματα των μελών μας και οι υπηρεσίες κάνουν τα στραβά μάτια, τους καλύπτουν ή στιδήποτε άλλο.

Και στον επισιτισμό (εστιατόρια, μπαρ, καφετέριες κλπ) η κατάσταση δεν είναι καλύτερη. Εκεί δουλεύουν περισσότερο νέοι άνθρωποι, τα παιδιά μας, με εργασιακές σχέσεις λάστιχο αισχροής εκμετάλλευσης. Η κλαδική σύμβαση έχει καταργηθεί και στην καλύτερη περίπτωση ισχύει ο κατώτερος της Εθνικής. Στο Καρλόβασι ιδιαίτερα που δουλεύουν και αρκετοί φοιτητές είναι ανασφάλιστοι και παίρνουν 2-3 ευρώ την ώρα.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Είναι καθαρό ότι η κατάσταση όσο πάει και γίνεται δυσκολότερη για μας. Ιδιαίτερα αυτή την περίοδο που δεν έχουμε και καθόλου εισόδημα καθώς είμαστε εκτός ταμείου ανεργίας.

Θα μπορούσε κανένας να γράφει ή να λέει ώρες ολόκληρες για το ποια ακριβώς είναι η κατάσταση και σε κάθε τομέα. Το σίγουρο είναι ότι η επίθεση που δεχόμαστε δεν έχει αφήσει καμία πλευρά της ζωής μας ανέγγιχτη. Όλα μας τα δικαιώματα και κατακτήσεις έχουν μπει στις μολόπετρες του συστήματος και διαλύονται το ένα μετά το άλλο.

Η κλαδική μας ομοσπονδία που θα μπορούσε να προετοιμάσει τους εργαζόμενους και να οργανώσει τον αγώνα μας, αν είχε ταξικό προσανατολισμό, δεν έχει όμως καμία διάθεση για κάτι τέτοιο. Μαθημένη να συμμετέχει σε κοινωνικούς διαλόγους και να βλέπει τα αφεντικά μας σαν κοινωνικούς εταίρους κάνει το ένα βήμα υποχώρησης πίσω από το άλλο. Αντί, λοιπόν, για την οργάνωση του αγώνα μας ήταν από τις πρώτες ομοσπονδίες που υπέγραψαν συμβάσεις με μειώσεις μισθών. Ήταν και είναι του δόγματος ότι όσο μεγαλώνει η πίτα στον τουρισμό – επισιτισμό, τόσο μεγαλύτερο μερίδιο της πίτας θα παίρνουμε κι εμείς. Η πραγματικότητα όμως τους διαψεύδει για άλλη μια φορά, γιατί παρ' όλο που η πίτα μεγάλωσε ξανά και ξανά εμείς δεχόμαστε όλο και μεγαλύτερη επίθεση στο

εισόδημα και τα δικαιώματά μας. Κυβερνητικοί και εργοδοτικοί συνδικαλιστές ήταν και με τις προηγούμενες κυβερνήσεις στο τιμόνι της ομοσπονδίας, κυβερνητικοί και εργοδοτικοί είναι και τώρα.

Γι αυτό και δεν έχουμε να περιμένουμε τίποτα από αυτούς τους συμβιβασμένους και ξεπουλημένους, γι αυτό και μπαίνει σε πρώτη προτεραιότητα η αλλαγή συσχετισμών προς όφελος του ταξικού κινήματος στην Ομοσπονδία.

Για όλα αυτά που μας απασχολούν προσπαθήσαμε να ενημερώσουμε τους εργαζόμενους και μέσα στην καλοκαιρινή σεζόν με περιοδείες στους χώρους δουλειάς σε όλες τις περιοχές του νησιού (Πυθαγόρειο, Βοτσαλάκια, Κοκκάρι, κλπ), αλλά και με συσκέψεις την χειμερινή περίοδο. Κάναμε αρκετές συσκέψεις με τη συμμετοχή δεκάδων συναδέλφων στο Καρλόβασι, στους Μυτιληνιούς, στο Βαθύ. Το καλοκαίρι κάναμε περιοδεία σε κάποια μεγάλα ξενοδοχεία με το συνάδελφο από την ομοσπονδία και το ΠΑΜΕ επισιτισμού, που είναι κοντά μας και σήμερα, όπως στο Δόρυσσα, στον Πρωτέα, στο Υδρίλη καθώς και σύσκεψη με συναδέλφους στο Καρλόβασι.

Σίγουρα η ανάγκη για περιοδείες το καλοκαίρι είναι μεγαλύτερη αλλά υπάρχουν πολλές δυσκολίες συνάδελφοι. Δυσκολίες και οικονομικές από τη μια, αφού τα έξοδα μετακίνησης τα πληρώνουν τα μέλη του Δ.Σ. μόνοι τους, μια και το σωματείο αδυνατεί να καλύψει τα έξοδα σε βενζίνες για τις μετακινήσεις, αλλά και χρόνου καθώς οι μέρες και οι ώρες που δουλεύουμε είναι πάρα πολλές και ο ελεύθερος χρόνος να δούμε και την οικογένειά μας είναι πολύ λίγος. Εδώ χρειάζεται η βοήθεια όλων μας ώστε και τα προβλήματα του κάθε ξενοδοχείου να φτάνουν στην Διοίκηση του σωματείου, αλλά και η συμμετοχή μας να είναι μεγαλύτερη. Αυτά θα μας βοηθήσουν πολύ περισσότερο και στην εκτίμηση του κάθε χώρου και στην δράση που πρέπει να έχουμε.

Όλο αυτό το διάστημα έγιναν δεκάδες εγγραφές στο σωματείο. Ενώ γίνεται προσπάθεια, η οποία πρέπει να συνεχιστεί και από τη νέα Διοίκηση, για ακόμα καλύτερη παρέμβασή μας στο χώρο του επισιτισμού και κυρίως η μαζικοποίηση του σωματείου μας με τη συμμετοχή νέων σε ηλικία συναδέλφων, που θα είναι το

παρόν και το αύριο του σωματείου μας. Προς τούτο βγάλαμε και διακινήσαμε ανακοίνωση αποκλειστικά για τους νέους εργαζόμενους του κλάδου.

Πέρυσι και τα Χριστούγεννα και τις Απόκριες στην περιοχή του Καρλοβάσου μαζί με το σωματείο Οικοδόμων, Ιδιωτικών Υπαλλήλων, τη Λαϊκή Επιτροπή και την Ομάδα Γυναικών Καρλοβάσου οργανώσαμε γιορτές για τα μικρά παιδιά, που είχαν πολύ μεγάλη επιτυχία.

Συμβάλλαμε στο μάζεμα ειδών πρώτης ανάγκης για τους σεισμοπαθείς της Κεφαλλονιάς, μετά το κάλεσμα που έκανε το ΕΚΣ, εκφράζοντας και με αυτόν τον τρόπο έμπρακτα την αλληλεγγύη μας.

Συμμετείχαμε με το δικό μας πανό και μπλοκ, σε όλες τις απεργίες και κινητοποιήσεις που έγιναν από το ΕΚ ενάντια στις αντεργατικές ανατροπές. Η μία απεργιακή πορεία πήγε στην επιθεώρηση για να την πιέσουμε να παρέμβει ενάντια στις παραβιάσεις που γίνονται στον κλάδο μας. Τις περισσότερες φορές βγάλαμε και διακινήσαμε δική μας ανακοίνωση στους μαζικότερους χώρους δουλειάς (κύρια στο Βαθύ και το Καρλόβασι), αλλά και κάναμε προσπάθεια να φτάνει χέρι χέρι στους συναδέλφους.

Κάναμε επανειλημμένα συγκεντρώσεις και παρεμβάσεις στον ΟΑΕΔ και γραπτές διαμαρτυρίες στο υπουργείο για τον περιορισμό του ταμείου ανεργίας. Προτείνουμε και σήμερα να βγει ψήφισμα από τη Γ.Σ. με κύρια αιτήματα την αύξηση του επιδόματος αλλά και του χρόνου που δίνεται, και με πορεία μετά τη συνέλευση να πάμε να το επιδώσουμε στον ΟΑΕΔ.

Συμμετείχαμε στις κινητοποιήσεις για να έχουμε στα νησιά μας καθημερινή, σύγχρονη και με φθηνό εισιτήριο ακτοπλοϊκή συγκοινωνία με τον Πειραιά, την Β. Ελλάδα και τα υπόλοιπα νησιά μας. Μαζί με το ΕΚ και τα ταξικά σωματεία ήμασταν η μοναδική φωνή που έλεγε ότι πρέπει να σταματήσει η ολοένα και μεγαλύτερη επιδότηση προς τους εφοπλιστές με τα αποτελέσματα που βλέπουμε και σήμερα. Θέση μας ήταν και είναι ότι θα έπρεπε με τις επιδοτήσεις αυτές που πήγαιναν στις τσέπες των εφοπλιστών να ναυπηγηθούν νέα καράβια που θα είναι περιουσία του λαού και που μέσα από ένα δημόσιο φορέα συγκοινωνιών θα

μπορούσαν να επιλυθούν όλα τα προβλήματα συγκοινωνίας αλλά και ανάπτυξης των νησιών μας.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες,

Μπορεί να είναι αυτή η κατάσταση σε χοντρές γραμμές υπάρχουν, όμως, ακόμα πλήθος επιμέρους ζητήματα που μπορεί να είναι μικρά αλλά είναι και σημαντικά για τον καθένα μας όπως το ότι παρεμβήκαμε για να πληρωθούν συνάδελφοί μας ή ότι συμμετείχαμε σε δεκάδες εργατικές διαφορές μαζί με το εργατικό κέντρο για να στηρίξουμε τα προβλήματα των συναδέλφων μας.

Πιστεύουμε ότι μέσα από μια τέτοια δράση και με δεκάδες νέες εγγραφές μελών, έχουμε φτάσει να καθιερωθεί το σωματείο μας στη συνείδηση των συναδέλφων γιατί διεκδικεί τις σύγχρονες ανάγκες μας, γιατί αγωνίζεται για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων μας, γιατί δεν τα «βρίσκει» και δεν τα κάνει «πλακάκια» με καμία εργοδοσία, γιατί παλεύει με όλες του τις δυνάμεις για το δίκιο μας, το μέλλον μας και το μέλλον των παιδιών μας.

Σήμερα το σωματείο μας, κάθε εργαζόμενος και άνεργος, το εργατικό και λαϊκό κίνημα πρέπει να παλέψει για να πάρουμε πίσω όλες τις απώλειες που είχαμε. Να παλέψει για ζωή και δουλειά με πλήρη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα. Να παλέψουμε για την ικανοποίηση των σύγχρονων λαϊκών αναγκών των δικών μας και των οικογενειών μας. Δεν μπορούμε να είμαστε στην αναμονή για να μας σώσουν άλλοι. Εμείς έχουμε τη δύναμη να σώσουμε τους εαυτούς μας. Δεν υπάρχουν σωτήρες. Δεν μπορούμε να έχουμε μειωμένες απαιτήσεις. Δεν συμβιβαζόμαστε με ψίχουλα.

Θέλουμε τον τουρισμό και την αναψυχή ως κοινωνικό δικαίωμα κάθε εργατικής και λαϊκής οικογένειας, αλλά και της δική μας. Δεν μπορεί να αποτελεί προνόμιο μόνο λίγων και εκλεκτών. Για τους περισσότερους από μας οι διακοπές είναι άπιαστο όνειρο, ακόμη και το χειμώνα που κατά βάση δε δουλεύουμε διότι τα χρήματα δεν φτάνουν για να ζήσουμε πόσο μάλλον για να πάμε διακοπές.

Σήμερα, που είναι πλέον καθαρό, ότι μέσα σε τέτοιες συνθήκες τα προβλήματά μας θα μεγαλώνουν, πρέπει όλοι μας να είμαστε μια φωνή και μια γροθιά στην ανάγκη που παρουσιάζεται στον καθένα μας. Κανείς να μην είναι

μόνος του. Όλοι μαζί έχουμε την δύναμη και μπορούμε να πετύχουμε πολλά. Αυτή είναι η δύναμη του σωματείου και πρέπει να την νοιώσει κάθε συνάδελφος και συναδέλφισσα που την χρειάζεται.

Δεν είναι επιλογή μας τα φτηνά μεροκάματα και μισθοί!

Δεν είναι επιλογή μας να είμαστε άνεργοι και άνεργες το μεγαλύτερο μέρος του χρόνου!

Δεν είναι επιλογή μας να χωρίζεται η εργασία και η πληρωμή σε παλιούς και νέους εργαζόμενους!

Δεν είναι επιλογή μας να δουλεύουμε ανασφάλιστοι, να μην έχουμε βιβλιάριο ασθενοίας, να μην έχουμε δημόσια και δωρεάν υγεία και παιδεία!

Η μόνη επιλογή που έχουμε και αυτήν επιλέξαμε είναι ν' αγωνιστούμε με κάθε τρόπο για τα δικαιώματά μας! Εμείς δημιουργούμε όλο το πλούτο του κόσμου και ενώ θα μπορούσε να λύσει όλα τα προβλήματα και να καλύψει τις σύγχρονες ανάγκες μας, μας τον κλέβουν για να τον κάνουν κέρδος στους μεγαλοξενοδόχους, τους τραπεζίτες, τους βιομήχανους, τους μεγαλέμπορους και τους εφοπλιστές.

Εμείς είμαστε η εργατική τάξη, αυτή είναι η επιλογή μας και δεν συμβιβάζομαστε με τα ψίχουλα που μας πετούν ή θέλουν να πετάξουν!